

ROMÂNIA

PROFIL DE ȚARĂ – PREȚURI DE TRANSFER

1. Principiul valorii de piață

Principiul valorii de piață a fost introdus în legislația fiscală din România în 1994 și este aplicabil tuturor tranzacțiilor cu părțile afiliate, inclusiv celor derulate între o persoană juridică străină și sediul său permanent din România. Începând cu anul 2010, tranzacțiile dintre entitățile afiliate derulate între persoane juridice române se încadrează, de asemenea, în sfera de aplicare a regulilor de stabilire a prețurilor de transfer, cu precizarea că anterior numai tranzacțiile derulate între entități române cu părți afiliate nerezidente puteau fi verificate în acest sens de către autoritatea fiscală.

Art. 19 din Codul fiscal (Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare) stabilește regula generală ca tranzacțiile între persoane afiliate să fie realizate conform principiului valorii de piață.

Conform prevederilor art. 7) pct. 26 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, principiul valorii de piață este definit astfel: *“atunci când condițiile stabilite sau impuse în relațiile comerciale sau financiare între două persoane afiliate diferă de acelea care ar fi existat între persoane independente, orice profituri care în absența condițiilor respective ar fi fost realizate de una dintre persoane, dar nu au fost realizate de aceasta din cauza condițiilor respective, pot fi incluse în profiturile acelei persoane și impozitate corespunzător.”*

La stabilirea rezultatului fiscal al persoanelor afiliate se au în vedere reglementările privind prețurile de transfer, prevăzute de Codul de procedură fiscală. În cazul în care se constată diferențe de comparabilitate, contribuabilul nu poate explica în mod corespunzător astfel de diferențe și se concluzionează că prețurile de transfer nu sunt stabilite la principiul valorii de piață, autoritatea fiscală este îndreptățită să ajusteze valoarea veniturilor și cheltuielilor, astfel încât să fie reflectată valoarea de piață. În prezent, această prevedere se aplică atât în cazul tranzacțiilor interne cât și a celor transfrontaliere.

2. Corelare cu prevederile Liniilor directe privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (O.C.D.E.), pentru companii multinaționale și administrațiile fiscale

Deși România nu este stat membru al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică normele Codului Fiscal prevăd în mod expres că, în aplicarea regulilor privind prețurile de transfer, autoritățile fiscale române vor completa prevederile legislației interne cu cele ale Liniilor directe privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, pentru companii multinaționale și administrațiile fiscale, cu amendamentele și modificările ulterioare.

3. Definiția persoanelor afiliate

În conformitate cu prevederile art. 7 pct. 26 din Codul fiscal, o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă relația ei cu altă persoană este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

- o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică dacă acestea sunt soț/soție sau

rude până la gradul al III-lea inclusiv;

- o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot ale unei persoane juridice ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;
- o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin aceasta deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică;
- o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică.

Între persoane afiliate, prețul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preț de transfer.

4. Metode de preț de transfer

Conform legislației naționale, contribuabilii pot folosi metodele tradiționale de stabilire a prețurilor de transfer (metoda comparării prețurilor, metoda cost plus și metoda prețului de revânzare), precum și orice altă metodă recunoscută prin Liniile directoare privind prețurile transfer pentru companii multinaționale și administrații fiscale, emise de către O.C.D.E. (metoda marjei tranzacționale nete și metoda împărțirii profitului). În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere, în principal, următoarele aspecte, lista acestora nefiind exhaustivă:

- metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;
- metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;
- gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;
- circumstanțele cazului individual;
- activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;
- metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;
- documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

5. Cerințe documentare privind prețurile de transfer

În conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare), contribuabilul care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate are obligația să întocmească dosarul prețurilor de transfer. La solicitarea organului fiscal central competent contribuabilul are obligația de a prezenta dosarul prețurilor de transfer. Quantumul tranzacțiilor pentru care contribuabilul/plătitorul are obligația întocmirii dosarului prețurilor de transfer, termenele pentru întocmirea acestuia, conținutul dosarului prețurilor de transfer, precum și condițiile în care se solicită acesta se aprobă prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 442/2016 privind quantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul și condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer și procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer (denumit în

continuare O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016).

În 2016, au fost publicate noi reglementări detaliate cu privire la conținutul dosarului prețurilor de transfer (O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016), care înlocuiesc legislația fiscală anterioară, respectiv prevederile O.P.A.N.A.F. nr. 222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer. Prevederile O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016 se completează cu prevederile Liniilor directe privind prețurile de transfer emise de (O.C.D.E.) și Codul de conduită privind prețurile de transfer (EUTPD), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr C176/1 din 28 iulie 2006.

În linii generale, dosarul prețurilor de transfer trebuie să conțină informații despre grup (structura juridică, operațională și organizatorică, descrierea generală a activității grupului, strategii de afaceri, metodologia de stabilire a prețurilor de transfer la nivelul grupului, descrierea generală a tranzacțiilor între părțile afiliate, deținătorii de proprietate necorporală din grup, descrierea generală a funcțiilor și riscurilor asumate de părțile afiliate, etc.), informații cu privire la contribuabilul verificat (prezentarea detaliată a tranzacțiilor controlate, analiza funcțională, termenii contractuali, circumstanțele economice, strategiile de afaceri specifice, utilizarea comparabilelor interne sau externe, dacă este cazul, descrierea documentată a metodei de stabilire a prețurilor de transfer), descrierea altor condiții considerate relevante pentru contribuabil.

6. Proceduri de inspecție fiscală/penalizări în cazul prețurilor de transfer

Sarcina probei

Sarcina principală a probei revine contribuabilului verificat, prin documentația prețurilor de transfer care trebuie să fie întocmită în conformitate cu cerințele legislației naționale. Pe de altă parte, în cazul în care, urmare solicitării de prezentare a dosarului prețurilor de transfer, acesta nu este prezentat sau este incomplet (lipsește datele necesare organului de inspecție fiscală, pentru a stabili dacă prețurile de transfer practicate respectă principiul valorii de piață), autoritatea fiscală va considera că tranzacțiile nu sunt la valoarea pieței și să procedeze la estimarea adecvată a veniturilor impozabile. De asemenea, în situația în care prețurile aplicate în cadrul unei tranzacții cu o persoană afiliată sunt contestate, administrația fiscală va determina prețul de piață, în baza informațiilor disponibile referitoare la tranzacții similare.

Perioada de prescripție

Ajustările de profit în cadrul tranzacțiilor derulate între entități afiliate pot fi efectuate în termenul de prescripție de 5 ani. Prin excepție, dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani, în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea de fraudă fiscală, conform prevederilor legii penale.

Proceduri de control

În general, procedurile de derulare a inspecției fiscale privind prețurilor de transfer nu diferă de cele ale oricărei inspecții fiscale. Controalele sunt inițiate prin transmiterea avizului de inspecție fiscală, care va detalia tipul și obiectul inspecției fiscale. Inspecția se finalizează prin încheierea raportului de inspecție fiscală, ce poate fi contestat de către contribuabili. După ce se acordă o discuție preliminară contribuabilului, inspectorii fiscali pot emite raportul de inspecție fiscală final, care pot include ajustări.

Asemenea celorlalte tipuri de inspecții fiscale, inspecția fiscală privind prețurile de transfer poate fi inițiată prin selectarea contribuabililor după diverse criterii, cum ar fi:

- tranzacții semnificative cu entitățile afiliate;
- înregistrarea de pierderi fiscale semnificative recurente;

- neplata sau plata incompletă a obligațiilor fiscale;
- comportamentul contribuabililor: conform sau neconform, etc.

Solicitarea formală a dosarului prețurilor de transfer este în general precedată de analize preliminare ale tranzacțiilor derulate cu entitățile afiliate, în baza informațiilor din situațiile financiare – contabile.

Sanctiuni

Pentru neprezentarea dosarului prețurilor de transfer, contribuabilul verificat poate primi sancțiune contravențională cuprinsă între 12.000 lei și 14.000 lei (aproximativ EUR 2.600 și EUR 3.000 la cursul de schimb actual) dacă acesta este încadrat în categoria contribuabililor mijlocii și mari, sau de la 2.000 lei la 3.500 lei (aproximativ EUR 430 și EUR 750 la cursul de schimb actual), pentru celelalte persoane juridice, urmând estimarea prețurilor de transfer de către autoritățile fiscale, în general, pe baza informațiilor cu privire la tranzacții similare, ca medie aritmetică a prețurilor a trei tranzacții similare. Profiturile impozabile suplimentare care rezultă din această estimare sau orice ajustare de prețuri de transfer sunt supuse impozitului pe profit de 16% și calculului majorărilor și penalităților de întârziere. În conformitate cu prevederile legislației naționale, majorările și penalitățile în caz de întârziere a plății sunt nedeductibile.

7. Informații aferente prețurilor de transfer pentru întreprinderi mici și mijlocii

Legislația fiscală din România distinge, din perspective cerințelor de documentare, între abordarea avută în cazul întreprinderilor mici și mijlocii, respectiv în cazul marilor contribuabili. Astfel, conform prevederilor O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016, în cazul contribuabililor mici și mijlocii, pragurile de semnificație stabile sunt:

- 50.000 euro, în cazul dobânzilor încasate/plătite pentru serviciile financiare, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal;
- 50.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind prestările de servicii primite/prestate, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal;
- 100.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau necorporale, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal.

Astfel, marii contribuabili (stabiliți prin ordin al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală), care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate cu o valoare totală anuală, calculată prin însumarea valorii tranzacțiilor efectuate cu toate persoanele afiliate, exclusiv TVA, mai mare sau egală cu oricare din pragurile de semnificație, enunțate mai jos au obligația întocmirii anuale a dosarului prețurilor de transfer:

- 200.000 euro, în cazul dobânzilor încasate/plătite pentru serviciile financiare, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal;
- 250.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind prestările de servicii primite/prestate, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal;
- 350.000 euro, în cazul tranzacțiilor privind achiziții/vânzări de bunuri corporale sau

necorporale, calculată la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a anului fiscal.

Contribuabilii care se încadrează la prevederile menționate mai sus și care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate cu o valoare totală anuală, calculată prin însumarea valorii tranzacțiilor efectuate cu toate persoanele afiliate, exclusiv TVA, sub oricare din pragurile de semnificație anterior menționate vor documenta respectarea principiului valorii de piață, în cadrul unei inspecții fiscale, conform regulilor generale prevăzute de reglementările financiar-contabile și fiscale în vigoare.

Dosarul prețurilor de transfer întocmit poate fi solicitat de organul fiscal și în afara unei acțiuni de inspecție fiscală, în baza art. 58 și 64 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Contribuabilii/plătitorii din categoria marilor contribuabili care nu se încadrează în criteriile menționate anterior au obligația întocmirii și prezentării dosarului prețurilor de transfer numai la solicitarea organului fiscal, în cadrul unei acțiuni de inspecție fiscală.

8. Informații privind soluționarea disputelor generate de dublă impunere

În prezent, legislația internă statuează două forme pentru derularea procedurii amiabile:

- procedura amiabilă inițiată în baza convențiilor de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state; și
- procedura amiabilă derulată în baza Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/CEE) - Convenția de arbitraj, aplicabilă doar Statelor Membre ale Uniunii Europene.

Soluționarea disputelor în baza Convenției de arbitraj nu poate fi inițiată în cazul în care unul dintre contribuabilii implicați este supus unei "penalizări severe" pentru tranzacțiile care determină ajustarea profitului (articolul 8).

Declarația Unilaterală a României (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 174, 03/07/2008 p. 0001 - 0005) în ceea ce privește penalizările severe este următoarea:

"Termenul "penalizare severă" se referă la săvârșirea oricărui tip de infracțiune prevăzută de legea privind evaziunea fiscală, legea contabilității, legea privind societățile comerciale, precum și legislația fiscală. Cuprinde totodată sancțiuni administrative cu privire la:

- *refuzul de a depune declarații fiscale/declarații informative, ca urmare a solicitării organelor fiscale;*
- *refuzul de a prezenta documente și evidențe contabile la solicitarea organelor fiscale cu atribuții de control;*
- *nedepunerea sau depunerea de situații financiare periodice sau raportări contabile ce conțin date eronate;*
- *faptele înscrise în cazierul fiscal, potrivit reglementărilor legale în vigoare."*

Contribuabilul poate solicita inițierea unei proceduri amiabile în baza convenției de evitare a dublei impuneri, dacă respectivul tratat conține prevederi în acest sens. În conformitate cu Convenția Fiscală Model O.C.D.E. și Convenția de arbitraj, persoana afectată poate iniția procedura amiabilă în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o dublă impunere. Cu toate acestea, în cazul în care convențiile bilaterale de evitare a dublei impuneri conțin prevederi diferite privind termenul limită de 3 ani (de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o dublă impunere), vor fi aplicate acele prevederi.

Solicitarea de inițiere a procedurii amiabile poate fi depusă indiferent dacă persoana afectată sau care urmează a fi afectată de dubla impunere a recurs la căile de atac disponibile în temeiul dreptului intern, prin intermediul unei proceduri administrative și judiciare care are directă legătură cu situația ce face obiectul dublei impuneri.

În situația în care persoana afectată a recurs simultan la căile de atac disponibile în temeiul dreptului intern, termenul pentru derularea procedurii amiabile poate fi suspendat pe perioada derulării procedurii administrative sau judiciare în cauză, până la emiterea unei decizii definitive și irevocabile. Decizia emisă în formă definitivă și irevocabilă în cadrul unei proceduri administrative sau judiciare inițiate cu privire la situația care face obiectul procedurii amiabile este opozabilă persoanei afectate și organului fiscal. Decizia astfel emisă se comunică ca atare, de către organul fiscal competent din România, organului fiscal al celuilalt stat contractant.

În toate situațiile de dublă impunere în care persoana afectată a solicitat inițierea procedurii amiabile în baza Convenției de arbitraj, în situația în care administrațiile fiscale implicate nu ajung la un acord amiabil în termen de 2 ani de la inițierea cazului, persoana afectată de dubla impunere poate solicita inițierea procedurii de arbitraj.

În inițierea și derularea unei proceduri amiabile este recomandat să fie avute în vedere și informațiile conținute în următoarele documente:

- Convenția fiscală model, emisă de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, cu amendamentele/modificările și completările ulterioare, respectiv comentariile la Convenția fiscală model;
- Codul de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01);
- Manualul pentru implementarea efectivă a procedurilor amiabile, emis de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (Manual on Effective Implementation of the Mutual Agreement Procedure – MEMAP);
- Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu amendamentele/modificările și completările ulterioare.

Cererea și documentația depuse pentru inițierea procedurii amiabile în baza Convențiilor bilaterale se înaintează în termenul prevăzut la articolul “*procedura amiabilă*” conținut în convenția în cauză, indiferent dacă persoana afectată sau care urmează a fi afectată de dubla impunere a recurs la căile de atac disponibile în temeiul dreptului intern, prin intermediul unei proceduri administrative și judiciare, care are legătură directă cu cazul ce face obiectul dublei impuneri.

Cererea pentru inițierea unei proceduri amiabile poate să nu fie acceptată/respinsă la nivelul organului fiscal în situații precum:

- a. dubla impunere ce face obiectul procedurii amiabile s-a soluționat prin intermediul unei alte proceduri fiscale, administrative sau judiciare;
- b. cererea de inițiere a procedurii amiabile a fost depusă de către o persoană care nu este eligibilă, în sensul prevederilor Convențiilor bilaterale/convenției de arbitraj;
- c. în cazul cererilor depuse în baza Convențiilor bilaterale, când acestea nu sunt depuse în cadrul termenului prevăzut la articolul “*procedura amiabilă*” din Convențiile bilaterale în cauză;

- d. în cazul cererilor depuse în baza Convenția de arbitraj, când acestea nu sunt depuse în cadrul termenului prevăzut la articolul 6 alin. (1) din convenție;
- e. în cazul cererilor depuse în baza Convenția de arbitraj când persoana afectată face obiectul unei penalizări severe, așa cum este definită în Convenția de arbitraj;
- f. în situația în care persoana afectată nu furnizează într-un interval rezonabil de timp informațiile/documentele necesare examinării pe fond a cazului, pe care administrația fiscală le solicită.

Persoana afectată poate să retragă cererea pentru derularea procedurii amiabile. Notificarea are ca efect încetarea imediată a tuturor demersurilor întreprinse la nivelul celor două autorități fiscale, în vederea soluționării dublei impunerii. Termenul pentru soluționarea cazului pe calea unui acord amiabil cu autoritatea fiscală a oricărui alt stat contractant implicat, în vederea eliminării dublei impunerii, este cel prevăzut la articolul „*procedura amiabilă*” din Convenția bilaterală în cauză sau, în cazul Convenției de arbitraj, cel prevăzut la art. 7 alin. (1).

În toate situațiile în care Convențiile bilaterale, prevăd acest fapt și în cazul Convenției de arbitraj, având în vedere prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare orice acord amiabil la care ajung autoritățile fiscale se implementează indiferent de termenele prevăzute de dreptul intern al statelor contractante implicate.

În toate situațiile în care convențiile bilaterale nu conțin prevederi explicite cu privire la termenele de implementare a unui acord amiabil, devin incidente termenele prevăzute de dreptul intern al statelor contractante implicate.

În toate situațiile în care autoritățile fiscale nu ajung la un acord amiabil în cadrul termenului stabilit în acest sens la art. „*procedura amiabilă*” din convenția bilaterală sau art. 7 alin. (1) din Convenția de arbitraj, iar respectiva convenție conține prevederi privind posibilitatea inițierii procedurii de arbitraj, persoana afectată poate solicita organului fiscal acest fapt.

Cererea, însoțită de documentația pentru derularea procedurii amiabile ar trebui să conțină, în linii generale, informații precum:

1. obiectul procedurii amiabile, respectiv obligația fiscală care face obiectul cererii, respectiv datele de identificare fiscală ale persoanei afectate;
2. pentru cazurile de stabilire a prețurilor de transfer, denumirea, adresa și, dacă este posibil, numărul de identificare fiscală al persoanei afectate afiliate, implicate în caz;
3. în măsura în care este posibil, datele de identificare ale celeilalte administrații fiscale implicate și sau contribuabili/persoane rezidente celui alt stat;
4. articolul/articolele din Convențiile bilaterale/Convenția de arbitraj care se consideră a fi încălcate, respectiv interpretarea persoanei afectate în acest sens;
5. opinia persoanei afectate cu privire la modul de soluționare a dublei impunerii;
6. anii fiscali și sumele ce fac obiectul dublei impunerii;
7. în cazul ajustărilor aferente prețurilor de transfer, o descriere detaliată a structurii tranzacțiilor ce fac obiectul dublei impunerii, a persoanelor afiliate implicate și a modalității, respectiv considerentelor care au generat dubla impunere, cu prezentarea dosarului prețurilor de transfer pentru tranzacțiile respective, în măsura în care acesta este disponibil;
8. un rezumat al faptelor și o analiză a aspectelor pentru care se solicită asistență din partea autorității competente, cu prezentarea de documente justificative, după caz,

respectiv detalii privind faptele și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv;

9. o copie a oricărei alte solicitări relevante adresate autorității fiscale și a documentelor aferente depuse sau care urmează a fi depuse la autoritatea fiscală a celuilalt stat contractant, inclusiv copii ale corespondenței cu cealaltă administrație fiscală, ale înscrisurilor, obiecțiilor/contestațiilor depuse transmise ca răspuns la acțiunea care a generat dublă impunere;
10. mențiuni privind existența/inexistența unei cereri prealabile către autoritatea competentă a oricărui stat contractant cu privire la același aspect sau la aspecte similare;
11. informații privind legislația celuilalt stat, din perspectiva termenelor de prescripție sau alte particularități ale legislației fiscale, care pot afecta implementarea oricăror decizii agreeate de comun acord între cele două administrații fiscale, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;
12. detalii privind căile de atac și procedurile inițiate de persoana afectată în ceea ce privește tranzacțiile relevante și hotărârile judecătorești privind obiectul procedurii amiabile;
13. în toate situațiile în care se desemnează un împuternicit, prezentarea, în original a unui document, întocmit potrivit prevederilor legale, din care să rezulte calitatea persoanei/persoanelor desemnate și limitele împuternicirii;
14. prezentarea altor date/informații sau documente considerate ca fiind relevante de persoana afectată, inclusiv o copie a oricăror înțelegeri sau a unui acord încheiat cu celălalt stat contractant care ar putea afecta derularea procedurii amiabile, dacă este cazul;
15. orice alte informații suplimentare specifice solicitate în scris de autoritățile fiscale implicate care sunt considerate necesare pentru a efectua examinarea pe fond a cazului respectiv.

Plata obligațiilor fiscale sau a majorărilor și penalităților de întârziere nu se suspendă pe perioada de derulare a procedurii amiabile. Cererile de inițiere a procedurii amiabile se adresează Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

9. Prevederi naționale privind acordul de preț în avans

Contribuabilii care desfășoară tranzacții cu părți afiliate au posibilitatea de a solicita emiterea de acorduri de preț în avans (APA). Informații privind procedura de solicitare și documentația care trebuie să fie întocmită de către un contribuabil care intenționează să solicite emiterea unui APA sunt conținute în Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3735/2015 pentru aprobarea procedurii privind emiterea și modificarea acordului de preț în avans, precum și conținutul cererii de emitere și modificare a acordului de preț în avans.

Acordul de preț în avans este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la stabilirea condițiilor și modalităților în care urmează să fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate între persoane afiliate.

Procedura este inițiată de către contribuabil, prin depunerea unei cereri pentru emiterea unui APA, cerere ce poate fi precedată, dacă contribuabilul solicită acest fapt, de o discuție preliminară cu autoritatea fiscală. Documentația care trebuie să fie pusă la dispoziție autorității fiscale, pentru un acord este similară cu cea aferentă pentru dosarul prețurilor de transfer.

Acordul poate fi unilateral, bilateral sau multilateral și poate fi emis pentru o perioadă de până la cinci ani. Prin excepție, valabilitatea acestuia poate fi mai mare în cazul contractelor pe termen lung. Acordul de preț în avans este opozabil și obligatoriu pentru autoritățile fiscale, atâta timp cât sunt respectați termenii și condițiile în care acesta a fost emis. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună la autoritatea fiscală un raport anual cu privire la respectarea termenilor și condițiilor în care a fost emis acordul.

În cazul în care contribuabilul nu este de acord cu actul administrativ emis, acesta poate transmite o notificare către autoritatea fiscală emitentă, în termen de 30 zile de la data comunicării, iar în această situație acordul nu mai produce efecte juridice. Termenul pentru emiterea unui acord de preț în avans este de 12 luni în cazul acordului unilateral și 18 luni, în cazul unui acord bilateral sau multilateral. În cazul contribuabililor mari și pentru o valoare consolidată a tranzacțiilor anuală de peste 4 milioane de Euro, taxa pentru emiterea unui APA este de 20.000 euro, iar taxa de modificare a acestuia este 15.000 Euro. Pentru restul contribuabililor, taxa pentru emiterea unui acord de preț în avans este 10.000 Euro, respectiv 6.000 Euro, în cazul modificării acestuia.

10. Pagini web ale principalelor instituții de stat/ organisme internaționale relevante

Guvernul României: www.gov.ro

Ministerul Finanțelor Publice: www.mfp.ro

Agenția Națională de Administrare Fiscală: www.anaf.ro

Comisia Europeană: www.ec.europa.eu

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică: www.oecd.org

11. Alte informații relevante

Ajustările de sfârșit de an secundare/compensatorii pot genera dublă impunere.